

מוטי לרנר

דברים בטקס הדלקת המשואות האלטרנטיבי 2020

אני מדליק משואה זאת בקריאה אליכם, אמני ישראל, סופריה ומשורריה, ובפרט אליכם, היוצרים בתיאטרון ובקולנוע, שאני בשר מבשרכם. אנחנו, שנפגענו פגיעה אנושה במגפת הקורונה, ואיננו יכולים להעלות הצגות, להקרין סרטים, ולהציג בתערוכות; אנחנו, שבזמן ההשבתה שנכפתה עלינו, מתבוננים סביבנו ורואים את הסבל האנושי ההולך ומתעצם לנגד עינינו; אנחנו, שהסבל הזה מעורר בנו חמלה אל הקרוב ואל הרחוק, אנחנו מחויבים לעשות את העמקת החמלה הזאת לתכלית העיקרית של יצירתנו. עלינו להראות לצופים ולקוראים שבלעדי החמלה הזאת לא יהיו לנו חיים כפרטים, ולא יהיו לנו חיים כחברה. החמלה הזאת היא הבסיס לאמפתיה ולסולידריות, שבלעדיהן לא נשרוד. והיא איננה יכולה להיות חלוקתית. היא איננה יכולה להיות תלויה בגזעו, במוצאו, בדתו, או במינו של אדם. אנחנו, אמני ישראל, חייבים לעורר חמלה אל האדם באשר הוא אדם. נכון, קל לנו יותר לראות את סבלם של בני משפחותינו ושכנינו הקרובים לנו. רבים מאיתנו רואים גם את סבלם של חרדים בבני ברק ובירושלים. אבל רק מעטים בינינו רואים את סבלם של הפלסטינים בעזה ובגדה

רבים מאיתנו רואים גם את סבלם של חרדים בבני ברק ובירושלים. אבל רק מעטים בינינו רואים את סבלם של הפלסטינים בעזה ובגדה המערבית, הנמצאים תחת כיבוש כבר חמישים ושלוש שנה, כיבוש שהמיט עליהם זוועה, אשר משנה לשנה נעשתה גם הזוועה שלנו. רק מעטים בינינו רואים במצוקתם של הפלסטינים בגליל, בשרון ובנגב, אשר אפלייתם הונצחה בחקיקה גזענית. ומעטים עוד יותר רואים במצוקתם הנוראה

מימין: מוטי לרנר, רישום על פי צילום. משמאל: אסנת פישמן בהצגה, עושה כרצונו – מחזה מאת מוטי לרנר עפ"י ספרה של אסתי וינשטיין. הבימה (2017) בימוי: איה קפלן. צילום ז'ראר אלון

**אנו מחויבים לעשות את העמקת החמלה לתכלית העיקרית
של יצירתנו. עלינו להראות לצופים ולקוראים שבלעדי
החמלה הזאת לא יהיו לנו חיים כפרטים,
ולא יהיו לנו חיים כחברה.**

של הפליטים שנמלטו אלינו מאפריקה, כדי להינצל בארצנו.

בשעות הנפלאות והקשות בהן נרקמות היצירות שלנו, אל לנו לעצום את עינינו ולאטום את ליבנו אל האדם הנאבק על זכויות היסוד שלו סביבנו. זהו החוב המוסרי שלנו לחברה המאפשרת לנו ליצור. אני קורא לכולנו, אמני ישראל, לראות בתיקון הפוליטי, החברתי, והמוסרי את תכלית היצירה שלנו. הממשלות הרעות השולטות בנו רוצות שנבדר את ההמונים ונטמטם אותם בהבלים, כדי שהן תוכלנה להמשיך בעוולותיהן. חובתנו לסרב להן - על אפם ועל חמתם של השרים המכפישים אותנו ומכנים אותנו בוגדים. אסור לנו להיכנע ללחצי השלטון המנסה לצנזר אותנו ולסרס אותנו. החמלה הזאת שמעוררת בנו מגפת הקורונה, יכולה וחייבת לחזק אותנו להיות נאמנים למצפוננו ולאמנותנו, וליצור למען שלום, למען שוויון, למען אחווה, למען צדק, ועכשיו יותר מתמיד למען חברה דמוקרטית ראויה שיש בה חמלה לכל.

לתפארת האמן היוצר בישראל, לתפארת חירותו, מצפונו ואומץ ליבו. לתפארת היצירה האמנותית החותרת לתקן את ארצנו ועולמנו.

עודד קוטלר וחוה אורטמן בהצגה ההתראה מאת מוטי לרנר בתיאטרון יפו (2017). בימוי: סיני פתר, צילום דוד קפלן